

1978- LUCIANI- 2018

Veertig jaoren, is-'t geleden
Luciani werd toen paus
en de kerk zou toen herleven
"lachen mocht" toonde die paus.
Ok in Beek was toen iets gaonde:
pastor Remmers droeg ut vaon:
twee nieuw koren bracht hij staon-de:
daor zè 'k toen gèr bij- gegaon:

*Refrein: Want wellicht dè dè wel waar is,
en nao bijna ied're week
krèg'k verdomt as dè nie waar is
steeds weer zin om te zingen in Beek
Bij ut örgel of piano
mee dun dirigent er vûr,
Luciani zingt geweldig
bas, flûit, drums maakten de kleur. (2x)*

Soms naor buïten uïtgetreden
as Driekoning'n uitgedost
zingend: "Dolend..." geld verkregen;
veur de missie kwam' centen los.
't Liekesfist un waar theater:
zang en dans steelt heel dun show,
Heil' ge Eik volgt maonden lao-ter,
we gaon per fiets of auto.

Refrein: Want wellicht dè dè wel waar is,

Ied're week un vaaste aovond:
repetitie van ut koor
veule leden trainen stem en mond,
't- komt wel veur ôk de pastoor.
Oef' nen veur un weekend-viering,
soms ôk veur de radio
't- jaorlijks fist un heel bezie-ling
't is zô fèèn mee "Joko". Refr.:

Refrein: Want wellicht dè dè wel waar is,

Ons Geloov' werd hïer geschreven,
de Psalmist was pastor Cees,
vur muziek zörgt Ad van Sleuwen,
soms ôk Jac, dikkels "ons Steeph".
Alle lóf vur d'Liturgie-groep,
met die lieve Ans vuroop.
Samen leerden wij gelo-ven
in het leven en in God!

Refrein: Want wellicht dè dè wel waar is,